

۱۴۸۱

کتابخانه مجلس شورای ملی
اسم کتاب: **عقبات** و خطبات
مؤلف: **موضوع تألیف**
شماره دفتر: **۱۳۹۲۵**
مؤسسه: **۱۳۰۲**
تاریخ: **۱۳۰۷**

معه تاليف

موت

17.2

شماره دفتر

10A

2

[illegible]

[illegible]

کفر از انسان بر جود نیست
 و اگر هست فاضل تو هم نیست
 است و او را بود نیست
 و افلاک با این جمیع است
 از عقل آفریده و هر که بود
 رحمت و آفرینش را بود
 عالم و غیر آن نیست
 با این همه و هر که بود
 فربه و دین و عارفی نیست
 انسان چون فاضل است
 بجز این و از این نیست
 و هر که است آن بود
 از او سبب است
 عقلی می خواند
 سبک انسان است
 بر فاضل و هر که نیست
 صحبت تمام است
 عقل و دین و هر که نیست
 دولت عقل و عارفی نیست
 و بهترین خلفا می نیست
 و او را نیست
 و بهر حال نیست
 هر چه و هر که نیست
 که در عارفان نیست

کفر از انسان بر جود نیست
 و اگر هست فاضل تو هم نیست
 است و او را بود نیست
 و افلاک با این جمیع است
 از عقل آفریده و هر که بود
 رحمت و آفرینش را بود
 عالم و غیر آن نیست
 با این همه و هر که بود
 فربه و دین و عارفی نیست
 انسان چون فاضل است
 بجز این و از این نیست
 و هر که است آن بود
 از او سبب است
 عقلی می خواند
 سبک انسان است
 بر فاضل و هر که نیست
 صحبت تمام است
 عقل و دین و هر که نیست
 دولت عقل و عارفی نیست
 و بهترین خلفا می نیست
 و او را نیست
 و بهر حال نیست
 هر چه و هر که نیست
 که در عارفان نیست

۵
صادق درین صفت است
رواد و از انبیا و
کامی است و در این
قدیم از نبوت
خیرات و انبیا و وجود
یعنی سبک است و کم
ظن او و در این
عاقبت و انکار نبوت
حاکم و در این
جوش را سبک کرد و
هر چند که در این
کلیست و در این
چنین یقین و در این
برای این میان
تا آن غایت این
است و در این
تن نه است و در این
که از این
عبارت و در این
تا این
مسکون و در این
از این
حق و در این
ظن و در این
انسان و در این

دراز اعراس
 ای که در می خنیدم
 منور و معاصرت
 می بند و سبک
 و تغییر در و دیار
 از حد پیران و از حد
 از خون بستند دید
 بخون فتنه سخن حکمت
 سخن سواد و صفت است
 و زنی که پیوسته
 سرش
 این است
 چه که در میان
 بخت و زمان که است
 و چای بار و خشت
 خواهر عالمی که
 گویش این است
 خورشید انجمن که
 خورشید انجمن که
 هر چه بود و بود
 این همه از ان
 که بر بطن تو
 دوست کوی که
 هیچ عازم نیست
 افکار که از نیست
 برای رخ ماهی
 و ماهی است
 و است بکدام
 و در او هر زمان

ساک که بره می رسد اورا
در غیبت چو پست او
از در خفا خلق خدا کار او
خلق خداوند او
نشد که گویند که پست او
نزدیک شود هر چه پست او
دل نشسته بود پست او
می ده و بیابان و کان
آن چو که در خفاست پست او
در غیبت که پست او
منته که گویند که پست او
درین غیبت چو پست او
منته که گویند که پست او
کز دیده غیبت چو پست او
ای که گویند که پست او
و انگاه از غیبت چو پست او
چونش خودی که پست او
بر جبهه غیبت چو پست او
این سخن سخن سید کو
فاندر تمام وجود خود طلب
لفظ و کرم و در غیبت او
خبرین که کتب با پست او
حق احد عالم چو پست او
هر که از او شنید پست او
خبرین که کتب با پست او
چون که در غیبت او
ای که گویند که پست او
قول و فعلت که پست او

این اقدما خسته و پست او
امیر سبک است که پست او
پیش تو دعای که پست او
تو را بیای که پست او
نزد تو خسته و پست او
باید که پست او
کسی که پست او
هر چند که پست او
کردار او که پست او
در این سخن سخن سید کو
هر چند که پست او
باید که پست او
عالم سوزید که پست او
کو خسته و پست او
بگرد و پست او
ان که پست او
دین که پست او
تاریخچه که پست او
کاری که پست او
کشتی که پست او
و بدین سخن سخن سید کو
خود را تو پست او

غنچه زین سوز و غم زده
 غافل حقیقت آن غافل زده
 در عالم عشق جوانی در سست
 آن که خصل برادر دارد
 خود گفته و خود شنیده زده
 از غنچه حقیقت عالم زده
 عاشق که ز غنچه زده
 او عاشق عشق بود زده
 معده مانت زده
 کمرست جوئی ازین زده
 پشت که او زده
 که یک خفا زده
 خوراک که او زده
 آن که عین از زده
 و زور که در زده
 منحنی زده
 چون که زده
 و چنین که زده
 تعجب زده
 و هیچ که زده
 هر که زده
 زینکه زده
 هر که زده

شفت که زده
 بهشت که زده
 ازین که زده
 یکجائی که زده
 و چون که زده
 من که زده
 او با من که زده
 پیش که زده
 بیای که زده
 آسان که زده
 او و من که زده
 کویر که زده
 ازین که زده
 بار که زده
 غریب که زده
 امید که زده
 زان که زده
 یعنی که زده
 کان که زده
 و زین که زده
 این که زده
 بل که زده
 زانکه که زده
 اول که زده

دوست

اینست که در میان
 شفت در غایت
 تو صفت و در غایت
 هر یک یک صفت و در غایت
 در چشم کسی که از آن دفع
 سخن از لب زانو می آید
 شکیان بی از آن صفت
 انسان که تقشیر خود و گشت
 آنکه که در دهر و جهان
 این که در عالم غایت
 غلبه شایسته است
 سبکی بود و خفای است
 خفای است و در غایت
 غلبه شایسته است
 منوچهر شایسته است
 در عالم غایت
 در چشم کسی که از آن دفع
 سخن از لب زانو می آید
 شکیان بی از آن صفت
 انسان که تقشیر خود و گشت
 آنکه که در دهر و جهان
 این که در عالم غایت
 غلبه شایسته است
 سبکی بود و خفای است
 خفای است و در غایت
 غلبه شایسته است
 منوچهر شایسته است
 در عالم غایت

سبکی بود و خفای است
 خفای است و در غایت
 غلبه شایسته است
 منوچهر شایسته است
 در عالم غایت
 در چشم کسی که از آن دفع
 سخن از لب زانو می آید
 شکیان بی از آن صفت
 انسان که تقشیر خود و گشت
 آنکه که در دهر و جهان
 این که در عالم غایت
 غلبه شایسته است
 سبکی بود و خفای است
 خفای است و در غایت
 غلبه شایسته است
 منوچهر شایسته است
 در عالم غایت
 در چشم کسی که از آن دفع
 سخن از لب زانو می آید
 شکیان بی از آن صفت
 انسان که تقشیر خود و گشت
 آنکه که در دهر و جهان
 این که در عالم غایت
 غلبه شایسته است
 سبکی بود و خفای است
 خفای است و در غایت
 غلبه شایسته است
 منوچهر شایسته است
 در عالم غایت

[illegible][illegible]

[illegible]

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some faint smudges and discoloration, characteristic of old paper. The left edge of the page shows the binding of the book.

[illegible]

...

از ساق به دست کجایی
در سینه زار و گون کجایی
از کار شاق و دیو و دوت
گهر و گشت بر زمان کجایی
منه خرافت طلوع نور
یعنی بنیک و دایک نور
مرازی کجایی و جسد
ولت نفس و شفت جسد
منه خلق خلقی و جسد
زار و زار کجایی و جسد
ایلی صورت تمام کجایی
نفس و دیو و جسد و جسد
منه زار و زار کجایی و جسد
اول و اول کجایی و جسد
کاهی بعضی و جسد و جسد
خویش کجایی و جسد و جسد
منه این کجایی و جسد و جسد
از سینه زار و جسد و جسد
گویی و جسد و جسد و جسد
منه این کجایی و جسد و جسد
را کجایی و جسد و جسد و جسد
القدح و جسد و جسد و جسد
و جسد و جسد و جسد و جسد
منه این کجایی و جسد و جسد
در جسد و جسد و جسد و جسد

ای دیو و جسد و جسد و جسد
زار و زار کجایی و جسد و جسد
در سینه زار و جسد و جسد
گهر و گشت بر زمان کجایی
منه خرافت طلوع نور
یعنی بنیک و دایک نور
مرازی کجایی و جسد
ولت نفس و شفت جسد
منه خلق خلقی و جسد
زار و زار کجایی و جسد
ایلی صورت تمام کجایی
نفس و دیو و جسد و جسد
منه زار و زار کجایی و جسد
اول و اول کجایی و جسد
کاهی بعضی و جسد و جسد
خویش کجایی و جسد و جسد
منه این کجایی و جسد و جسد
از سینه زار و جسد و جسد
گویی و جسد و جسد و جسد
منه این کجایی و جسد و جسد
را کجایی و جسد و جسد و جسد
القدح و جسد و جسد و جسد
و جسد و جسد و جسد و جسد
منه این کجایی و جسد و جسد
در جسد و جسد و جسد و جسد

[illegible][illegible]

